

ZAPRASZAMY DO TAŃCA!

KARINA MUCHA

IWONA PIETRUCHA

ANNA STALMACH-TKACZ

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania wychowania przedszkolnego

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach
Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – Agnieszka Karczewska-Gzik

Recenzja merytoryczna – dr Anna Kienig

Maria Ferenc

dr Beata Rola

Urszula Borowska

Redakcja językowa i korekta – Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna – Editio

Warszawa 2019

Ośrodek Rozwoju Edukacji

Aleje Ujazdowskie 28

00-478 Warszawa

www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).

<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Tytuł zajęć:

Zapraszamy do tańca!

Cele:

rozwijanie koordynacji ruchowej, wzrokowo-słuchowo-ruchowej, rozwijanie umiejętności współpracy w grupie, kształtowanie poczucia rytmu, zapoznanie z tańcami z różnych stron świata, zabawy z tańcem, poznawanie różnego rodzaju tańca (baletu, tańca klasycznego, współczesnego), stroi ludowych, regionalnych.

Metody/techniki/formy pracy:

gry oraz zabawy integracyjne, społeczne i edukacyjne, doświadczanie świata poprzez eksperymentowanie i samodzielną aktywność dziecka, zabawy badawcze, pogadanka, rozmowa kierowana, symulacje, inscenizacja, elementy metody pedagogiki zabawy, wycieczki, spacer, praca w grupach, praca indywidualna, praca w parach, pogadanki, zabawy, w tym zabawy naśladowcze i tematyczne.

Środki dydaktyczne: naturalne (otoczenie przyrodnicze, kulturowe, społeczne), wzrokowo-słuchowe (rysunki, fotografie, ilustracje w książkach, nagrania dźwięków, piosenek, materiały multimedialne), manipulacyjne (kartki, kredki, klocki, zabawki, konstrukcje z różnych materiałów, kąski zainteresowań wraz z wyposażeniem).

Opis przebiegu zajęć:

1. Wprowadzenie do tematyki tańca poprzez samodzielne próby dzieci inscenizowania ruchem różnych gatunków muzycznych (np. kankan, muzyka latynoamerykańska, hip-hop, walc, utwory rockandrollowe). Wspólna zabawa pełna śmiechu i radości z różnymi formami muzycznymi: bicie braw po występie poszczególnych dzieci, nagradzanie dobrej zabawy.
2. Oglądanie baletu, tworzenie mapy pojęciowej do baletu – jak ubrani są tancerze, jak tańczą, do jakiej muzyki, jakie figury wykonują, czy potrafimy je naśladować. Rozmowa kierowana: „Czy ktoś chodzi na balet, czy może zademonstrować, jak tańczy?”. Cała grupa bawi się w naśladowanie figur baletowych: kto zrobi najwięcej obrotów w lewo, kto w prawo? Kto najdłużej ustoi na jednej nodze z rękami podniesionymi do góry?
3. Tańce z różnych stron świata i różnych epok – zabawy integracyjne. Najpierw dzieci odgadują, z jakiego regionu może pochodzić dana muzyka, później odgadują, jaki jest strój tancerzy (oglądają ilustracje lub materiały multimedialne), następnie starają się naśladować tańce:
 - a) japoński,
 - b) góralski,
 - c) afrykański,
 - d) dworski.

4. Zabawy językowe związane z muzyką i tańcem – literowanie, sylabizowanie, skandowanie, śpiewanie w rytm muzyki, mówienie raz szybko, raz wolno. Wykorzystujemy wyrazy związane z muzyką i sprawiające kłopoty logopedyczne, np. „fortepian”, „skrzypce”.
5. Rysujemy najpiękniejszy strój tancerza – tu może być kilka możliwości wykonania tego ćwiczenia: albo dzieci rysują lub malują farbami swoje ulubione stroje do ulubionej muzyki, albo wycinają z papieru lub wykonują postać tancerza z plasteliny.

Komentarz metodyczny

Taniec bardzo integruje grupę i jest niezwykle potrzebny dzieciom. W związku z tym, jeśli grupa jest bardzo pobudzona, warto zastosować więcej muzyki spokojnej, klasycznej, wyciszającej. Jeśli grupa jest ospała, potrzebuje więcej integracji, warto postawić na bardziej dynamiczne rytmy. W czasie zajęć oraz na ich końcu nauczyciel powinien zastosować samoocenę, prosząc dzieci, aby odniosły się do tego, kiedy w czasie zajęć czuły się przyjemnie i radośnie.